ISSN 0132-4462
СЕРПЕНЬ № 8 1997

перець

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

У МУКАХ

Закон прийнятн — не проста це штука.
Тож правду щиру кажуть між людьми:
«Спочатку він народжується в муках,
А потім уже мучимося ми».

ХІБА НЕ ТАК!

Хто заперечить, що ніяких змін
І досі з вами у житті не бачимо!
Хіба ж не піднялися ми з колін
І, мов карась, на сковорідці скачемо!

СИТУАЦІЙКА

Парламент на Кабмін все натиска.
Кабмін його хотів би взяти в шори.
Тож ситуація частенько винника,
Мов сходяться бики й тореадори.

Володимир ДУГАР.

м. Карлівка
Полтавської області.

Мал. С. ФЕДЬКА

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема Л. Телятникова)

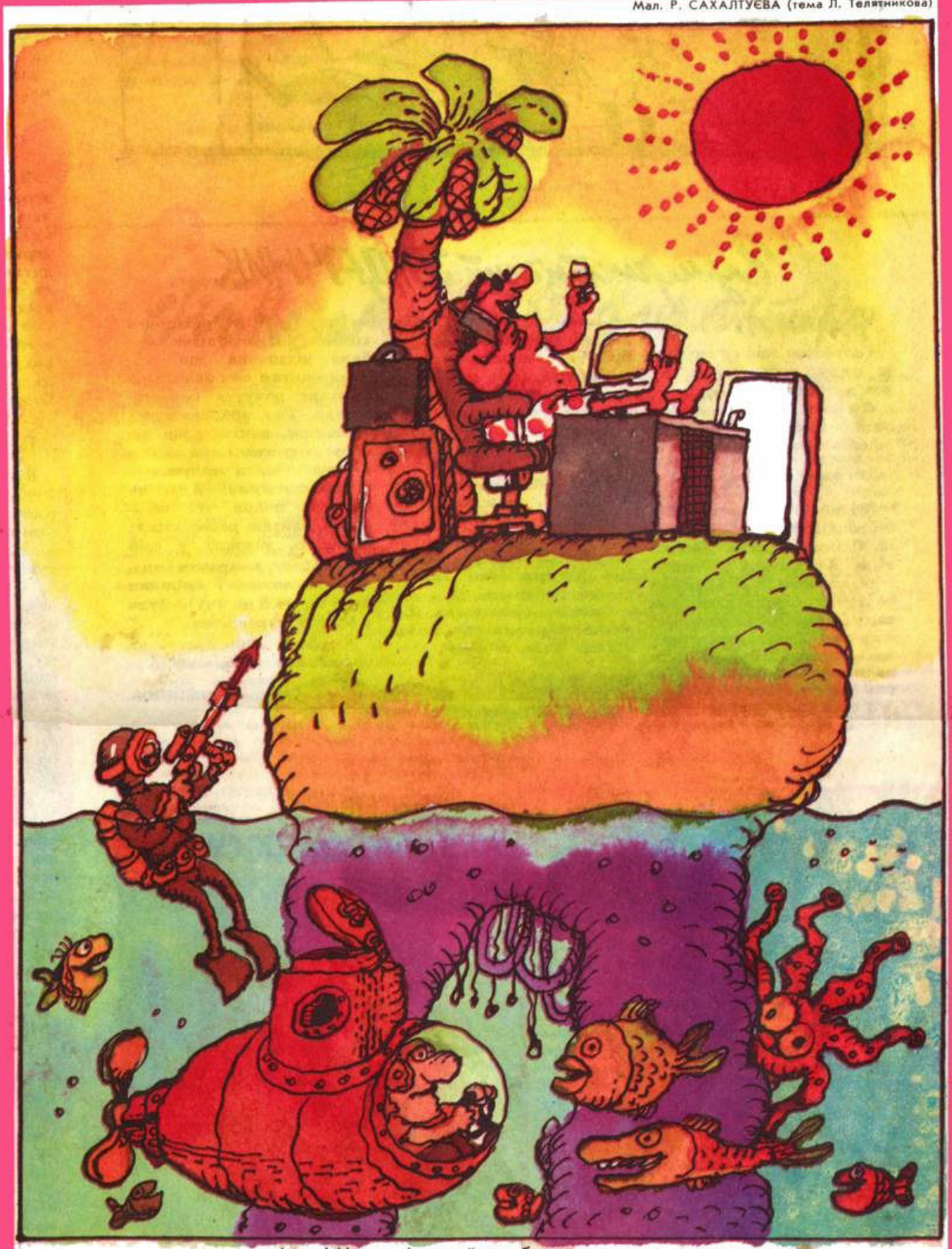

— Алло! Нарешті я знайшов безпечне місце, з якого можна спокійно керувати фірмою.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Гумористичний ЗАДАЧНИК

ЗАДАЧА № 1

Голубенко має співчутливе серце, добру душу, сором'язливий характер...

Скажіть, будь ласка: чи легко Голубенку з усим оцим живеться на світі?

ЗАДАЧА № 2

Згідно із одним з міфів стародавньої Греції, колись на Олімпі жила богиня обману Ата. Жила розкошуючи, аж поки їй не приспіло обдурити самого володаря світу Зевса. Після чого розлючений Зевс, не вагаючись, зіпнув Ату з Олімпу на землю і назавжди заборонив їй з'являтися на небі.

З того часу богиня обману живе на землі і своїми злими вигадками сіє розбрат між людьми.

Скажіть, будь ласка: якщо Зевс покарав Ату, то при чім же тут люди?

ЗАДАЧА № 3

Різна риба клює на різну наживку. Лящ клює на варену пшеницю, короп — на варений горох, окунь — на звичайного черв'яка. Харитон Харлампович «клює» на все, що дають.

Скажіть, будь ласка: Харитон Харлампович риба? І якщо риба, то яка?

ЗАДАЧА № 4

Якось я спостерігав, як мурахи тягли шматочок ковбаси. Спостерігаючи, вже було відзначив, що цим працьовитим особинам притаманне почуття колективізму. Та придивившись уважніше, помітив, що частина мурашок тягла здобич в один бік, а частина — у протилежний. Але, як кажуть, попри усі негаразди, вантаж пересувався: більшість волокла у свій бік ковбасу, а заразом і тих, що опиралися. І смішним було те, що й ці, й ті — були з одного мурашника.

Скажіть, будь ласка: чи завжди доречна опозиція?

Микола ВОЗІЯНОВ.
м. Харків.

Мал. В. ПОДЧЕКАЄВА

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

— Посуд приймаєте?

ТАП
Телеграфне агентство «Перця»

ТЕ, ЧОГО НЕМАЄ

Наш парламентський кореспондент повідомляє.

Веселі люди працюють в нашому уряді. Після багаторічних обіцянок послабити податкову удавку на горлі рідного виробника, вони видали закон, за яким бідолашний виробник скоро взагалі перестане дихати. Оскільки мусить сплачувати двадцятипроцентний податок на додану вартість одразу ж... після відвантаження продукції. Якщо раніше треба було сплачувати податок після реалізації, тобто після того, як вироблене продасться, то тепер виробник мусить викладати грошики авансом. Тобто за новим законом оподатковуються ті прибутки, яких ще немає.

НАДІЯ НА ГЕРОНТОЛОГІВ

В Інституті геронтології відбувся симпозіум на тему «Як продовжити життя людини до тисячі років». Тема симпозіуму була навіяна щойно прийнятим держбюджетом. За ним виходить, що витрати на погашення заборгованості населенню по знецінених грошовим заощадженням цього року складають 200 мільйонів гривень. За підрахунками компетентних фахівців, якщо держава розраховуватиметься такими темпами, то ця акція триватиме близько тисячі років. Отже, надія лише на геронтологів.

ЩЕ ОДИН ЕКСПЕРИМЕНТ

Відомий ясновидець і віщун Прохор Усезнайченко порадив нашому кореспонденту негайно запастися цукром, оскільки його ціна в магазинах та на ринках уже восени підскочить аж до двох гривень за кілограм.

— Мої передрікання,— сказав він, — базуються, по-перше, на інтуїції, по-друге, на вивченні постанови уряду «Про регулювання ринку цукру», з якої випливає, що на продаж цього солодкого продукту вводиться квота. А, по-третє,— на переконанні, що всі наші економічні експерименти спрямовані в один бік подальшого спустошення гаманця споживачів.

ФАНТАСТИЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ

Ми звикли, що керівники місцевих Рад постійно скаржаться на брак коштів. А іде все від їхньої бідної фантазії. На відміну від інших, батьки міста Луганська мають багату фантазію. Тому їм і місцевий бюджет легше поповнювати. Взяли вони оце недавно і постановили: брати з продавців на ринку плату за місце наперед на півроку. Якщо поширити цей метод стягування грошей на інші сфери та галузі, то перспективи відкриваються справді фантастичні.

ОТАКЕ «КІНО»

Мабуть, чутки про занепад сьогоднішнього українського кінематографу дійшли до вух працівників Міністерства культури і мистецтва. Певно, саме цим пояснюється наказ міністра про створення Експертної комісії з кінематографії у складі 43 осіб. Що ця комісія експертуватиме, невідомо, оскільки загалом у державі виходить протягом року не більше двох-трьох фільмів. Наступним кроком по відродженню нашого вітчизняного кіно має стати створення відповідного комітету. І хай тоді хтось спробує сказати, що у нас «кіна» немає.

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

— Закушуй грибками, Моцарте, закушуй...

Мал. О. ГУЦОЛА

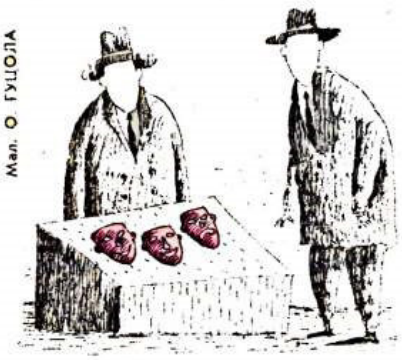

У СВІТІ РЕЧЕЙ

Позиція міліметра: — Визнаю всі одиниці виміру лише в межах своєї величини!

◆

Логіка Сажі: — Все світле в природі сприймати як блідий продукт недовершеності.

◆

Резюме Пенька: — Кожен стовбур — вискочка!

◆

Гонор Копійки: — Порядним грошам властиво мелодійно дзвеніти, а не грубо шелестіти.

Дмитро БАРАБАН.

м. Мала Виска Кіровоградської області.

Мал. О. МІХНЮШЕВА (тема Л. Телятникова)

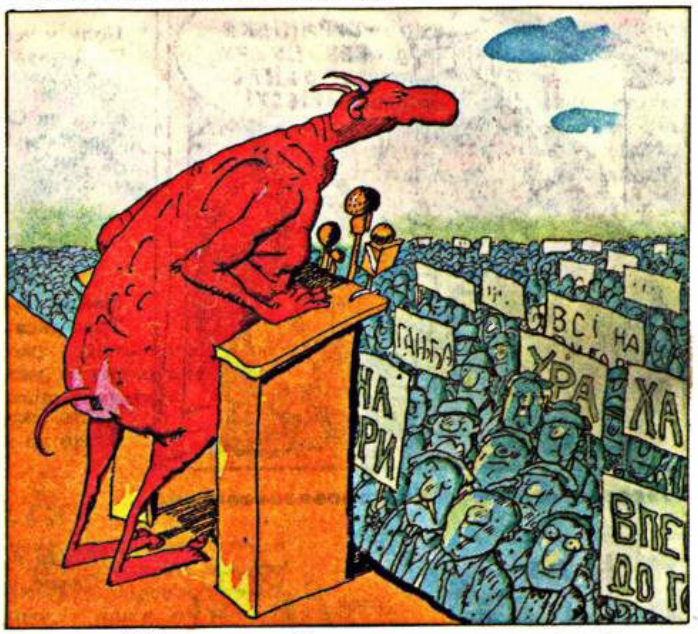

— Обіцяю вам райське життя на землі, якщо будете голосувати за мене!

ДУМКИ НЕНАРОКОМ

● *Як правило, в холодний піт кидає саме тих, котрих застукують на гарячому.*

Борис СЛЮСАР.

●

◆ *Ніщо сьогодні так не збуджує уяву, як вітер з боку м'ясокомбінату.*

Олександр СУХОМЛИН.

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

— Прийшла вколотися!

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

— Спочатку обіцяли комунізм, а тепер — зарплату.

Гіпнозом на директора

Гіпнотизером може бути кожен. І не обов'язково закінчувати одноденні курси академії в якомусь кривому провулку. Варто лишень дуже захотіти. На жаль, не кожен здатен протистояти тим незвіданим силам, які перетворюють стоїка у покірне ягнятко.

Я не закликаю всіх освоювати суміжну прибуткову професію. Цю нішу встигли заповнити кмітливіші. Послідовників славнозвісного Каліостро на кожному стовпі... читати — не перечитати. Проблема з «піддослідними». З отими самими, котрі покірно виконують всілякі забаганки експериментаторів — нявкають, танцюють гопака чи лежать на цвяхах. Їх катастрофічно не вистачає.

Сергій Кизима, котрий якось відвідав директора Зміївської ГРЕС О. Грицанюка, зовні не виділявся з-поміж середньостатистичних українців. Щоправда, належав до когорти так званих «нових». До еліти вітчизняного бізнесу прилучився, обійнявши скромну посаду президента українсько-американського СП «Пеліон», що в Києві. Олег Грицанюк теж нічого підозрілого у гостя не помітив, оскільки той запально говорив про рідне й наболіле — про електроенергію, пальне та гроші. Саме енергетична криза в Україні спонукала столичного бізнесмена пройнятися любов'ю до ближнього і взятися рятувати харків'ян від голоду та холоду.

Після короткого спілкування директор електростанції не застрибав на одній нозі навколо турбіни, а просто згодився на пропозиції заїжджого гостя. Кажуть, відтоді постійно перебував у трансі, бо повірити в поставку 10 тисяч тонн мазуту з неблизького Будапешта від такої собі фірми «ПУРО FINANCOL DING AG» по 77 доларів за тонну можна тільки сп'яну або саме під впливом сильної аури співрозмовника. Позаяк зі спиртним керівник ГРЕС обережний, то залишається припустити останнє.

Втім, насторожує не кількість пального, а те, що обидві фірми підпряглися доставити його до кордону Харківщини безплатно. Тобто гроші згодні були одержати після... І це в період суцільної підозри та зневіри на тлі економічно-законодавчого хаосу. Жоден поважаючий себе комерсант не почувається, попередньо не одержавши бодай копійку на власний рахунок. А тут така непрактичність!

Коли президент СП з'їздив до свого будапештського партнера — такого собі М. Джакобса, то вартість мазуту чомусь відразу стрибнула до 80 доларів. І гроші тепер уже треба було заплатити заздалегідь. Грицанюк після чергового спілкування з Кизимом погодився і на такі умови, наче в Україні чи бодай у Росії на той час не було мазуту, якщо не дешевшого, то хоча б таки ближчого. Директора ГРЕС немов причарували до того контракту. Різні конкуренти-мазутопостачальники пропонували своє пальне, але Олег Грицанюк стояв, мов скеля, непорушно. Котли грітимуться тільки на будапештському мазуті і ні на якому більше!

Хіба чимось іншим крім гіпнозу можна пояснити таку приязнь пана Олега до пана Сергія? В кілька етапів гроші були перераховані спочатку до Києва, а звідти 631 тисяча доларів вже перелетіла на рахунок фірми М. Джакобса. Залишилося чекати.

Вже і опалювальний сезон закінчився, харків'яни і кожухи до наступної зими поховали, а «рятівного» угорського мазуту в Змієві так і не побачили. Гіпнотичний ефект президента СП директору ГРЕС — підписувати, платити і чекати — поступово пройшов. Рожеві надії змінилися чорними буднями після візиту податкової адміністрації. Вона забагла: сплачуйте штраф! 0,3 процента від суми контракту за кожен день прострочки поставки пального.

Грицанюку нічого не залишалося, як струснути головою і зігнати марево жахливого сну. Він мерщій кинувся шукати гроші та благодійників-постачальників. З'ясувалося, що розпорядником банківського рахунку американської фірми в Будапешті є не хто інший, як комунікабельний Кизима. Але валюти там

не було — вона вся до цента попливла разом з отим Джакобсом далі — в Цюріх і Женеву на рахунок тамтешньої маловідомої фірми «COUTS & CO AG».

Здавалося: після того, як О. Грицанюк опікся на гарячому, то й на холодне буде дмухати. Та де там! Недавно у Змієві з'явився представник відомого концерну «Simens» і пообіцяв виготовити нову турбіну для старенької станції. Варто лише перерахувати валюту і ГРЕС одразу матиме круту новинку. І Грицанюк перерахував, бо так увірував у партнера, що зовсім забув про тих, хто під боком... Про харківське об'єднання «Турбоатом», яке виготовляє точнісінько такі ж турбіни, але... за гривні і значно дешевші.

Невже знову винен гіпноз? Чи, може, не в гіпнозі тут справа?

Володимир СУБОТА.

м. Харків.

Мал. О. КОХАНА

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

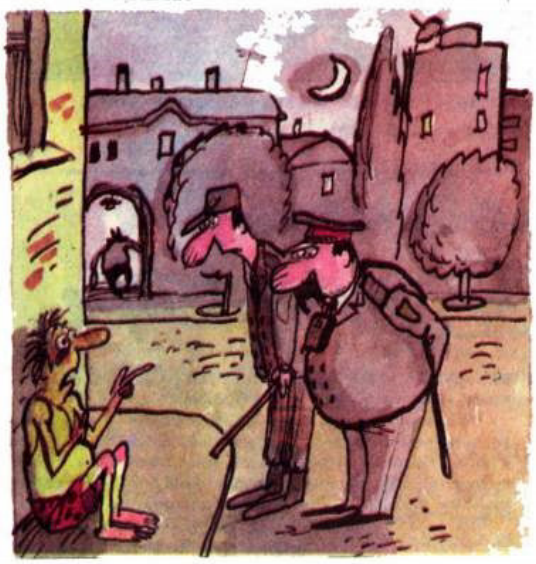

— Ви прикмети бандитів, які вас роздягли, запам'ятали?

— Запам'ятав... Один був високий, як оце ви. А другий — товстий, з вусами, як оце у вас...

МОРАЛЬ... БЕЗ БАЙОК

Коли у тебе грошики — шелесть,
То й друзі єсть, і шана, й честь.

* * *

Біда, як Солов'ятко у Сороки
Бере із музики уроки.

* * *

Хіба ж то молодець, що для дровець
Ламає щойно зроблений хлівець?

* * *

Найлегше бити Зайця: не брикається,
Трясеться та в гріхах, яких не має,
кається.

* * *

Дасть іскру навіть і холодний Лід,
Якшо по ньому кресонуть як слід.

КАЛАМБУРИ

Такий був тупіт на балконі,
Немов зібрались на бал... коні.

* * *

Лиш в зірку цю вдивлявся зірко:
— Та й люба ж ти, коньячна зірко!

* * *

Смоктав із пляшки він три дні —
Свиню уздрів на самім дні.

Мініатюри на теми літератури

ЮВІЛЕЙ

Хіба ж відзначити не слід?
Не пише цілих сорок літ!

ОЦЕ МАЙСТЕР!

В десятках книг митець завзятий
Зумів... нічого не сказати.

СУМЛІННИЙ КРИТИК

Статтю в журнал підготував:
Увесь роман... процитував.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО (тема А. Василенка)

— Перемикай на щось цікавіше, я це вже бачив.

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

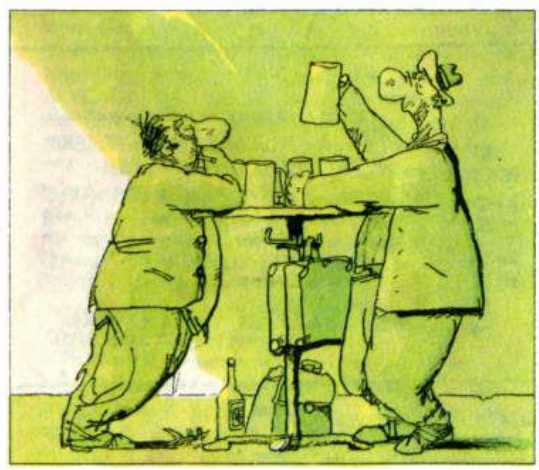

— Правильно кажуть, що головне — це самостійність і незалежність. От і я вчора з жінкою розлучився...

Хлопці з пропелерами

Карлсона люблять поголовно. Працівники жеків цінують його за те, що він живе на даху, а не під дахом,— отож, не пише заяв на ремонт покрівлі. Діти мають Карлсона за незрадливого союзника щодо споживання варення і цукерок «Пан Коцький» фірми «Світоч». Трудівників електротранспорту влаштовує та обставина, що він має ззаду мотор і пересувається за принципом довільного снування, не ламаючи у трамваях дверей.

А якби він замешкав, приміром, на Сихові, у «кавалерці», тут, ясна річ, його б дістали. Або, припустимо, взяв і оселився у бібліотеці на Загірній... Тут би... Стривайте. Його доля і за цих обставин могла б скластися безхмарно. Живуть же у цій книгозбірні — і при тому не тужать, що характерно,— дві сім'ї. Живуть чимало літ, а не декілька місяців. Не знаю, з чого почалося. Чи були вони дуже постійними читачами і їх у порядку наближення до улюбленого заняття поселили на площах бібліотеки? Не виключено, що лиха година загнала у книжкові нетрі. Але, мабуть, не така вже вона й лиха, оскільки за газ, електроенергію не платять, хоча користуються і телевізорами, і холодильниками, і газовими плитами.

Забудемо податківців, позаяк не тільки вони можуть полохати громадян. У ході вивчення роботи централізованої бухгалтерії львівських бібліотек фахівці контрольно-ревізійного управління (КРУ) з'ясували надзвичайно великі енергетичні витрати бібліотеки на Загірній. Ніби там не книгозбірня, а нічний заклад з яскравою ілюмінацією. Отоді й виявилося, що завинили сім'ї постійних читачів. Оплата за комунальні послуги мешканців бібліотеки за останні два роки обійшлася бюджетній організації у 2,2 тисячі гривень. Та й боржок залишився — 1,2 тисячі. Де вже тут вистачить грошей на закупівлю бібліотеками «Пригод Тома Сойєра» та газет і журналів!

Можна було б просто вилаятись, зіткнувшись з таким фактом. Але кого сварити?

Отут, мабуть, буде цікаво дізнатися, що сім'ями, які живуть за рахунок Тома Сойєра, є родини провідного фахівця з бібліотечної справи обласного управління культури пана А. Шуберта і завідувачки відділу бібліотеки пані Л. Малик.

Так що і Карлсон міг би... Зрештою, навіщо всує згадувати його ім'я, коли на порядку денному розповідь про інших хлопців з пропелерами, які витають над Галичиною. У центральній міській лікарні Бориславa, який, відомо, сміється ще з часів Івана Франка, виявили велику хохму. За опалення тут заплатили скажені гроші — на 413 тисяч гривень більше, ніж годилося б. Зайве говорити, що Борислав не сусідує з антарктичною станцією «Академік Вернадський», отож, кошти не могли піти на отоплення вічної криги полярної шапки. Куди ж вони сердешні пішли, позбавивши недужих калорійного харчування, аспірину і заштриків?

Виявляється, все чин чином. КРУ встановило: гроші пішли на рахунок підприємства «Бориславтеплокомуненерго» у повній відповідності з розрахунками. Але трапилась у міській лікарні «описочка». При фактичній площі поліклініки 1,2 тис. м^2 подано для розрахунків за опалення цілий майдан — 26,5 тис. м^2. Це у 21 раз більше!

Як таке могло статися, адже цифри абсолютно не схожі? Відповісти на це головний лікар не може, бо негайно став колишнім, а головний бухгалтер, не менш головні економіст та інженер-будівельник чомусь не знають. А Борислав тим часом сміється, а подекуди й плаче. Бо є з чого і за чим.

А на закінчення скажу, щоб не видавалось все таким пропащим, що Карлсона, як ми і домовились, люблять поголовно.

Володимир ПАЛЬЦУН.

І НОСА НЕ ПІДТОЧИТЬ

Виступав оце недавно по телевізору один пожежник і розповів, як один чоловік, образившись на сусіда, підпалив його хату. Пожежники виявили підпалювача і проти нього було порушено кримінальну справу.

А все могло бути значно простіше, якби той палій придбав електропраску виробництва спільного підприємства з обмеженою відповідальністю «Комета» і подарував би її сусідові. Річ у тому, що в інструкції до неї зазначено, що праска вимикається автоматично. А на ділі виходить, що оте автоматичне реле не спрацьовує. Понадіявся б сусіда на те автоматичне вимикання, залишив би якось праску ввімкненою — і від хати й цурки б не лишилось. І ніякої відповідальності. Як той казав, і комар носа не підточить!

●

НАВЧИТЬ... РЯТІВНИЙ КРУГ

За твердженням наших військовиків, юнаки, котрих призивають в армію, здебільшого не вміють плавати. Звичайно, можна було б лаяти спортивно-виховну роботу в школі, пред'являти претензії до наших батьків, що не спромоглися навчити своїх дітей триматися на воді.

Але на Херсонському фарбохімзаводі імені Стаховського пішли іншим шляхом. Тут виготовили рятівні круги, за допомогою яких плавати зможе навчитися кожен.

Берете ви цю гумову штуковину, відпливаєте на глибину, і саме в цей момент з рятівного круга виходить повітря, оскільки складові частини його тримає клей, який води не переносить. Вам нічого не лишається, як рятуватися самому. Дістався берега самотужки, ви радісно констатуєте: «Я вмію плавати!»

●

БОЛЯТЬ НОГИ — РУКАМ ЛЕГШЕ

Один популярний медик стверджує, що автоматизація хатнього побуту шкодить здоров'ю людини. «От раніше, — пише він, — коли робилося все вручну, і люди здоровішими були, бо мали більше фізичного навантаження».

Хочу з ним не погодитись. От я, наприклад, придбав електром'ясорубку виробництва спільної чесько-німецько-української фірми «Лот». Таки справді зменшилось навантаження на руки дружини. Зате збільшилось — на мої ноги. Вісім разів відносив я її до ремонту в гарантійну майстерню, що знаходиться на околиці міста. І оце збираюсь їхати туди вдев'яте...

●

КОЛИ ХТОСЬ КОГОСЬ НЕ ЛЮБИТЬ...

Не любив Хрієнко свого тестя. Не любив за те, що той весь час намагався вигнати його з хати. Одного разу вирішив він з'ясувати з ним стосунки, придбавши для цієї мети на Привозі пляшку «Кремльовської». Та не встигли родичі допити горілку, як тесть звалився під стіл. І перестав не лише сперечатися, а й дихати. «Швидка» констатувала, що медицина в даному випадку безсила, а міліція, провівши розслідування, встановила, що горілка була виготовлена з неякісного спирту, через що слабкий організм літнього тестя не витримав.

Вищеописана історія сталася кілька місяців тому. Але деякі одесити, дізнавшись про неї, й досі поспішають на Привоз і хапають саме цю горілку, на етикетці якої навіть не зазначено координатів виробника. Мабуть, вони теж когось за щось дуже не люблять.

●

Мал. В. ПОДЧЕКАЄВА

СУПЕРМЕНОМ МОЖЕ СТАТИ КОЖЕН

Скільки чоловіків із заздрістю дивляться телевізійні передачі про сучасних суперменів. У них аж дух захоплює, коли такий супермолодик, переможець якого-небудь зонального змагання з карате чи іншого виду єдиноборства, неквапливо підходить до купи цегли і починає ребром долоні трощити цеглину за цеглиною.

— А ти ось так не вмієш, — докірливо каже улюблена жінка.

І помиляється. Ви теж це можете, шановні чоловіки, незалежно від вашої спортивної підготовки чи фізичних спроможностей. Головне правильно вибрати цеглу. От якщо, приміром, ви візьмете цеглу, яку випускає акціонерне підприємство «Град», що на Чернігівщині, то її навіть бити не треба. Вона розсипається, перетворюється на пісок при першій же спробі взяти її в руки.

●

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

ПЕРЕМОГА

Нарешті закінчилася боротьба за директорське крісло на заводі «Фігмаш». Несподівану перемогу одержав Ж. Сидорчук, якому поталанило глухої темної ночі безшумно залізти до кабінету директора і винести звідти здоровенне шкіряне крісло.

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ

Райдержадміністрація оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника відділу на комерційній основі.

ЯКЩО ВИШУКАТИ РЕЗЕРВИ...

Незважаючи на глибоку економічну кризу, що охопила нашу країну, в м. Семихатки знайшли можливість відкрити новий автобусний маршрут № 7. І хоча для того, щоб пустити по новому маршруту декілька автобусів потрібно було закрити інші шість маршрутів, турбота про трудящих, а також певні зрушення у нашій економіці — очевидні!

О. ПЕРЛЮК.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Скажіть, діди, а як ви гроші добуваєте?

Павлові Глазовому — 75

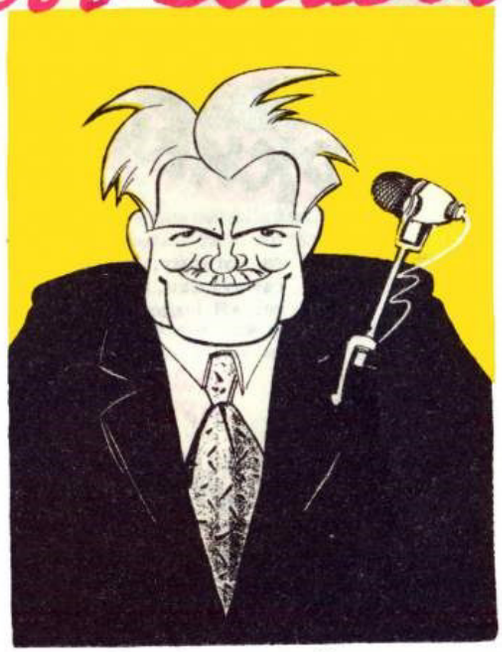

Дружній шарж на відомого, популярного поета-сатирика, лауреата премії ім. Остапа Вишні Павла ГЛАЗОВОГО
намалював Анатолій Арутюнянц.

ДОБРИЙ ДЯДЯ

На вулиці гладить тип
Голову дитятку.
— Є у тебе мама?
— Є.
— Візьми шоколадку.
А де ж мамочка твоя?
— Варить їсти татку.
— Так у тебе й батько є?
Віддай шоколадку.

ЗАЛІЗНА ЛОГІКА

Поставила стара баба
На полицю ступу.
Ступа впала і прибила
Господиню глупу.
В нашій байці коротенькій
Логіка залізна:
Стережись тієї ступи,
Що на верх залізла.

СВИНЯ Й ГУСАК

Гусака загнав хазяїн
До свині в сарай,
Де стояв густющий сморід,
Хоч утюг чіпляй.
— Я дивуюся, — промовив
До свині гусак, —
Як, товаришко, ти можеш
Жить паскудно так?
І почув сердитий голос:
— Теж мені герой!
Для свині ти не товариш,
Інтелект не той.

КОХАНЧИКИ

Стоїть діва ультрамодна
Біля військкомату.
Похнюпила фарбовану
Голову патлату.
Мимо дибала бабуся
Та й стала питати:
— Що, дівулько, коханчика
Забрали в солдати?
Не журися, нехай служить.
Вийде в генерали.
— Не одного, — каже діва, —
Усіх трьох забрали...

АБО-АБО

Чоловік прийшов, як ніч,
Пари слів не в'яже.
— Я з тобою розлучусь, —
Жінка йому каже. —
Остогидла вже мені
Вічна нервопляска.
Або пиво, або я!
Вибирай, будь ласка.
П'яний мимрить: — Не кричи.
Тьху, яка сварлива.
Ти спочатку уточни,
Скільки пляшок пива...

КОМУ — ЩО...

— Кажуть люди, до Києва
Їздив ти, Матвію.
То напевне, Лавру бачив,
Не минув Софію.
— Що ти мелеш? Яку Мавру?
Я уперше чую.
А Софія заміж вийшла,
Я в Гальки ночую.

І ДІЙШЛО ДО «КУМІАДИ»...

Як знайшовсь у Глазових синок Павло,
В нас із кумом ледь до сварки на дійшло...
Кум сказав, хильнувши чарку:
— Щоб я тріс:
Не одного доведе ще він до сліз. —
Ніби шилом шпигонуло це мене:
— Нащо то,— кажу,— патякати дурне?! —
Витріщився кум на мене, як сова,
Буркнув: — Ти ще спом'янеш мої слова...
Ну а далі, браття любі, так було:
Час ішов, а з ним у ногу йшов Павло —
Ріс, учився, воював, учився знов,
А по тому у письменники пішов.
І уже як щось напише, як утне,
То усе воно — доладне і смішне.
Кому правда очі коле, — морщить ніс,
Добрі ж люди — ті сміються аж до сліз!..
Кум — провидець, не узяв би його біс...
І сьогодні суперечок в нас нема:
Я сміюся, кум сміється, ще й кума!

Розповідь кума записав
Д. МОЛЯКЕВИЧ.

Від редакції.

Дай же, Боже, Глазовому довгих літ,
Щоб моглося, щоб писалося як слід,
Щоб і далі так сміялися куми,
А із ними, дорогий читачу, й ми.

КАЛАВУР!

Чоловік застукав жінку
З кумом у траві
Та ломакою товстою
Бах по голові.
— Калавур! — гукає жінка,
Кличучи людей. —
Не вбивай, бо він же батько
Двох твоїх дітей!

КРИМІНАЛЬНІ СОСИСКИ

Зайшла жінка до крамниці,
Заглядає в список.
— Дайте, — каже, — двісті масла
І кілька сосисок.
Продавщиця ухопила
Рукою сосиску,
І витягла із корзини
Довжелезну низку.
А я стою недалечко,
Поглядаю збоку —
І мораль до тих сосисок
Додаю глибоку:
Отак нині тягне злодій
Мільйон за мільйоном.
Нахапає зелененьких —
І зник за кордоном.
Ніхто його там не ловить
І не чинить тиску,
Щоб не потяг за собою
Поплічників низку.

ТАК ТОЧНО!

Генерал зайшов на кухню:
Як, мовляв, там справи?
Які, мовляв, для солдатів
Готуються страви?
Взяв великий ополоник,
Витертий до блиску,
Черпнув чогось із виварки
У залізну миску
І тьопати заходився
З окрайчиком хліба.
— Звідки в супі, — запитує, —
Нечищена риба?
Чом тут хвіст від оселедця
І лушпиння плава?
Це ж не їжа, а помиї,
Бурда, а не страва.
Кухар злякано поправив
Комірець на шиї
І сказав йому: — Так точно,
Ви їсте помиї...

НЕТЕРПЛЯЧИЙ КУМ

Кум гостює у кумасі.
— Як ся маєш, пташко?
— Пригостила б тебе, Васю,
З продовольством важко.
Борщ та каша — їжа наша,
Кажуть у народі.
А на третє, то хоч себе
Подавай та й годі.
Ця заява кумасина
Зворушила Васю.
— Давай тоді із третього
Почнемо, кумасю.

ПАТРІОТИЗМ

На базарі до Мартина
Причепилася дружина:
— Мартиночку-голубчику,
Купи мені мандарина!
А Мартин відповідає:
— Мандарини — то буза.
Раз куснув і вже немає.
Краще купим гарбуза:
Він увесь не влізе в рот...
Що то значить — патріот!

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Мікродіалоги

ХТО ПОЧАВ?

— Савчук, ти чому на роботу не ходиш? Страйкувати надумав?..

— А хто ж винен, Петре Петровичу? Ви ж перші почали! Не даєте зарплати, то й працювати не хочу.

НЕДАРМА

— Дарма ти, Вікторе, з Оксаною сходився.

— Чому дарма? Двоє дітей нажили і розійшлися.

КОЛИ НЕ Я...

— Навіщо, чоловіче, ти притарабанив додому оцю металеву сітку? Вона ж порвана.

— Е, жінко, як я міг її на тракторному стані залишити?.. Там її все одно хтось би поцупив.

ЗИГЗАГИ

— Чому ти вже з самісінького ранку кола вимальовуєш. Знову «під мухою»?

— Це не кола, а вигзаги життя.

ЩОБ ДОПЕКТИ

— Навіщо ти пса Федором назвав?

— Щоб допекти сусідові, якого так само звати.

НОГИ

— Щось я тебе, Сергію, ніколи не бачу ні в магазинах, ні на базарі. Невже не ходиш за покупками?

— За мене дружина ходить — у неї довші ноги.

ЗРОБИВ

— У тебе, Юхиме, знову телевізор не показує? Та ж недавно майстер був. То він нічого й не зробив?

— Чому ж, зробив — випив пляшку горілки і пішов.

РИБ'ЯЧА ЛУСКА

— Кажуть, Миколо, що ти береш хабарі.

— Що-о?! Якщо й перепаде якась сотня, то хіба це хабар? Так собі, риб'яча луска...

У ЧЕКАННІ

— Ви чого так усією сімейкою видивляєтесь на дорогу? Либонь, гостей чекаєте?

— Та які там гості! Виглядаємо бабу, чи пенсії не несе...

Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський на Волині.

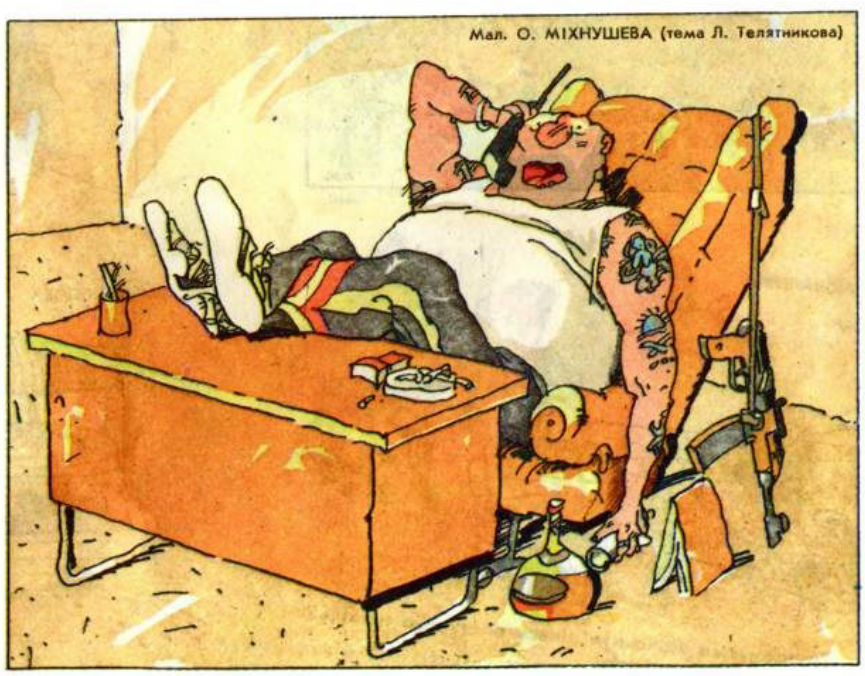

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема Л. Телятникова)

— Од наших структур є кандидат у президенти, але йому ще рік сидіти...

Китайський слід у степах України

Чим ближче було до жнив, тим голосніше, як і торік, зазойкали деякі ура-патріоти: чому це на українських ланах усе більшає американських комбайнів «Джон Дір» та іншої імпортної сільгоспмашинерії, коли і в наших умільців руки не з одного місця виросли? З тією, правда, різницею, що в торішніх зойках посилалися здебільшого на абстрактні руки абстрактних умільців, а нині називають конкретне творіння цих рук — виготовлені в цехах олександрійського закритого акціонерного товариства «Завод «Автоштамп» по одному примірнику комбайни «Лан» та «Фермер». Мовляв, створили олександрійці практично з нічого таке, що ні в казці сказати, ні пером описати, проте кляті зрадники національних інтересів, танцюючи під дудочку заокеанського дядечка, уперто відмовляються профінансувати їх серійне виробництво. Зате не шкодують сотень тисяч доларів на ті ж «Джон Діри». А один із захисників вітчизняного товаровиробника прямо вказав, де собака закопаний: виявляється, за вірогідними джерелами, під «кураторством» віце-прем'єр-міністра М. В. Зубця планується створити спільне олександрійсько-китайське підприємство на території Китаю, куди буде поставлятися до сімдесяти відсотків комплектуючих, а звідти — готові комбайни з китайським тавром і за світовими цінами.

Як мені вдалося з'ясувати, китайців приплели для красного слівця. Або для більшого ефекту. Натовпу інвесторів інших національностей перед прохідною «Авто-штампу» також не спостерігається. І не випадково. Навіть сяк-так обізнаному з виробництвом зрозуміло, що від народження першого екземпляра до серійного випуску — дистанція більша, ніж від Олександрії до Китаю. Навіть якби генеральний директор уже згадуваного акціонерного товариства Володимир Митрофанович Саєнко відкривав ногою двері будь-яких сановних кабінетів і виходив звідти з тим, за чим заходив, до кінця року олександрійці та їх суміжники зуміли б зібрати 100—150 комбайнів. А чим же ми тоді збирали б хліб?

За статистичними даними в сільгоспгосподарствах України налічується близько 90 тисяч комбайнів. Саме налічується, бо третина з них — справжнісінький металобрухт, який нічим і ні за що примусити не те що збирати, а бодай рухатися.

Коли виходити з технічних характеристик новісіньких таганрозьких «Нив» та «Колосів», вважається повним ажуром, якщо вони залишають на полі до тридцяти відсотків біологічного врожаю. Трохи скупіший ростовський «Дон». Про неновісіньку я вже й не кажу. Виходячи із середнього навантаження на комбайн, маємо шістдесят тонн втрат на одній комбайно-одиниці. Перемножуємо цю цифру на кількість комбайнів і одержуємо фантастичний результат: втрачаємо (чи втратили б) ми майже стільки зерна, скільки закладаємо в засіки Батьківщини.

А тепер давайте без емоцій поміркуємо над пропозицією «акул капіталізму» щодо «Джон Діра», «Домінатора» та іншої зернозбиральної техніки.

Акула є акула, до благодійництва вона не схильна. Їй харч подавай. А український ринок збуту якраз і є тим ласим шматком, котрий їх приваблює. І настільки приваблює, що вони готові відновити відому в епоху недорозвинутого соціалізму систему машинно-тракторних станцій: за свій кошт поставити свою техніку і створити власну сервісну мережу. А, окрім того, не пошкодувати грошей для спільного виробництва сучасної техніки за сучасними технологіями. Ясна річ, що керуються вони, при цьому, не голим благодійництвом, а тверезим підрахунком. Але ж і «вітчизняні виробники» також, м'яко кажучи, нічого на дурняк селу не дають. Досить згадати кількарічний стогін селян про те, що офіційно називають паритетом цін, а по-простому — обдиранням.

Можна, звичайно, пофантазувати, що олександрійський комбайн буде винятком із правил. Тим паче, що серед народу кинуто клич: дайте, хто скільки може, на його серійний випуск. З одного боку, це ніби й патріотично. А з іншого, схоже, знову ж таки, на специфічний китайський досвід, коли в кожному дворі повинна була бути своя домна і кожна сім'я мусила здавати певну кількість литва.

Істина, як на мене, лежить посередині. Її свого часу дуже влучно сформулювала людина, далека від комбайнобудування, яку, проте, аж ніяк не запідозриш в непатріотизмі: і чужому научайтесь, й свого не цурайтесь.

В. БОНДАРЕНКО.

Народні усмішки

ТАК НЕ ВИХОДИТЬ

Голова колгоспу сердито шоферу:

— Ти постав автомашину в гараж, а тоді вже й у чарку заглядай.

— Так не виходить, товаришу голова. Ніхто ж тоді чарки не покаже, як машина стоятиме.

НА ПЕЧІ

— Така піч гаряча, а ви, дідусю, лежите на ній у ватяних штанях. Невже не жарко?

— Та воно й крізь штани припікає, а все ж не так.

ПАРА

Мати запитує дочку:

— Яка причина, що ти зі своїм чоловіком розлучаєшся?

— Бо він дурний, то й розлучаюся.

— А чому ж ти тоді з ним прожила аж тринадцять років, а не розлучилася на першому?

— Бо я дурна, то й не розлучилася.

— То чого ж іще вам обом треба?

Почув і записав Іван АСАУЛЕНКО.

с. Капустинці на Київщині.

●

НЕ ВПІЗНАЛА

Прокинувся чоловік, взяв пляшку горілки і давай пити. Жінка побачила, підійшла до нього та й каже:

— Хто ж зранку п'є?

— А ти що, не бачиш? Уже свого чоловіка не впізнаєш...

ПРАВДА

Лікар до хворого:

— Скажіть мені правду: п'єте?

— Якщо з вами, то вип'ю.

СОРОМ'ЯЗЛИВІ

— Звідки йдеш, Ганю?

— З лікарні.

— Хто тебе лікував?

— Степан Петрович.

— Як полікував?

— Добре, але чомусь сердився.

— А ти йому заплатила?

— Ні.

— Чому?

— Він нічого не говорив.

— То він такий сором'язливий.

— А я також.

ЗНАЙОМИЙ

Автоінспектор зупинив автомашину і пронизливо глянув на водія. Той витягнув з кишені десять доларів і подав лейтенанту.

Приклавши руку до каштета автоінспектор сказав:

— Щасливої дороги!

— Бачиш, — промовив водій до приятеля,— а ти не вірив, що він мені знайомий.

МОЖНА НЕ БОЯТИСЯ

Сидить жінка ввечері в кімнаті і жде чоловіка. Раптом почувся дзвінок:

— Це ти, Миколо?

— Ні.

— А хто?

— Сусід.

— Який?

— Степан.

— Я боюся відчиняти.

— Чому?

— А як Микола прийде?

— Не бійся,— каже чоловік,— я також тут.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

Друже перче!

Останнім часом нас намагаються переконати, що нарешті настала стабілізація. І з цим важко не погодитися. Стабільно не виплачується зарплата, пенсія, стабільно страйкують шахтарі, стабільно розкрадаються державні кошти. Навіть прем'єр-міністри, і ті ідуть у відставку стабільно.

О. СУПРУН.

м. Суми.

Мал. В. ПОДЧЕКАЄВА

— Ось твоя перша зарплата їде, синку...

Мал. О. ГУЦОЛА

Мал. В. ЧМИРЬОВА

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

УСЕ-ТАКИ ЛІТО!

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал.О. КОХАНА (тема Л. Телятникова)

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

— Яка відпустка!!! Хіба, коли я був у відпустці, ви не відпочили!!

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

— Пропонуємо здійснити цікаву екскурсію на тільки-но відкритий пляж нудистів!..

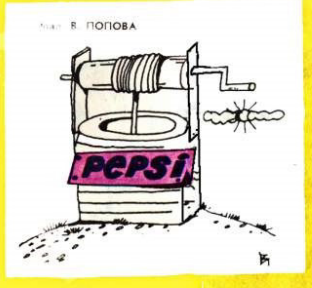
Мал. В. ПОПОВА

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Давай, Анатолію, вип'ємо за здоров'я наших черв'яків. Щоб завжди були жваві і для риби привабливі.

Народні усмішки

АРГУМЕНТИ

— Кумо, ви зі своїм чоловіком привселюдно сперечаєтесь. Він запевняє, що ви його першою зрадили, а ви кажете, що навпаки. Признайтеся хоч мені, хто кого першим зрадив?

— Кумонько, будьте хоч ви розсудливі. Подумайте самі, як би то я могла йому раніше зрадити, коли він на цілих п'ять років старший за мене.

ПЕРЕД КАБІНЕТОМ ЛІКАРЯ

— Цей невропатолог остаточно зіпсує мені нерви!

— Чому?

— Прийду до нього на прийом зранку — він завжди запізнюється, приходжу пізніше — передчасно з роботи втікає.

Почув і записав Микола ГРЕЧКОСІЙ.

●

ПОРЕКОМЕНДУВАВ

Пацієнт до лікаря:

— В[illegible] чім справ[illegible]а, доктоpe?

— А[illegible] що таке[illegible]?

— П[illegible]іднімаю [illegible]ий т[illegible]гар — в[illegible]се нормальн[illegible] двоє відер з водою, почуваю себе добре. А коли візьму чарку і підношу до рота, зразу починає рука трястися.

— Я завжди в такому разі підтримую другою рукою.

БРЕХНЯ

— Петре, — каже приятель,— я не вірю, що горілка «Смірнов» найчистіша в світі.

— Чому?

— Я її вчора як напився, то прийшов додому брудний, як свиня.

ЩОБ НЕ ЗНАВ

— Мамо, мамо, — каже п'ятирічний синок, — купи мені братика.

— Ти краще попроси тата.

— Я боюся. Ти сама купи, щоб він і не знав.

ОТО Й УСЕ!

— Звідки йдеш, Петре?

— З ярмарку.

— Що там доброго?

— Крім горілки, пива та шашликів немає нічого.

РЕКОРДСМЕН

— Грицю, то правда, що твій Петро скоро попаде в книгу рекордів Гіннеса?

— Так, але йому для цього треба ще п'ять разів женитися.

УЧЕНИЙ ЧОЛОВІК

— Лесю, то правда, що ти маєш ученого чоловіка?

— Так, так. Як поженилися ми, то нічого не вмів робити, а тепер готує їсти, пере білизну, ще й підлогу миє.

СКЛЕРОЗ

— Лесю, то правда, що в нашого шефа великий склероз?

— Так, так. Він у мене на квартирі уже п'ять шапок залишив.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська на Львівщині.

Друже перче!

Як писав сатирик, на Полтавщині такі чорноземи, що голоблю посади — віз виросте.

Але мова нині не про вози. Недавно у Полтаві на базарі продавали голландську цибулю. Свіжа, ніби тільки з городу. По півтори гривні за кіло. А поруч — нашу, з-під Полтави. І коштувала вона 2—2,5 гривні.

А ви кажете, чорноземи... Треба до них ще й голову мати.

В. СЕМЕНЮК.

м. Полтава.

Йому б виповнилося 70

Кость МИХЕЇВ, поет-гуморист, лауреат «Перця»

ПЕРЕКОНАВ

— Руки, Маріє,
Прошу у вас.
Кохати вмію:
Не в перший раз!..

НА ЗАЙЦЯ

Мисливське оповідання

... — Тут я — гух!
Заєць — бух!
Я — беркиць!
Заєць — ниць!
Я — до нього!
Він — на ноги,
По рівні в село помчав...

Як, сердега, він нявчав!..

ЗАХВАЛИЛИ!..

— Хвалять всі мене! Бува
Аж незручно слухать:
Клим наш, кажуть, голова!
Голова — два вуха!..

СМІЮТЬСЯ ЛЮДИ

Щоднини скаржився Панас:
— Наругу зносити несила.
Сміються ж, мамо, люди з вас,
Що дурня в білий світ пустили.

ЗАБУВАЮТЬ ДРУЗІ

— Ех, забувають друзі,— ледь не плаче.
— Останній вже вітатись перестав.
Кому б його сьогодні насвинячить,
Щоб пам'ятав!..

ВУЗЛИКИ НА ПАМ'ЯТЬ

Із чаші мудрості народу — пий до дна:
Надмірність тут, їй-богу, не страшна!

Спіткнувшись, камінь геть прибрати треба:
По цім шляху ще йтимуть після тебе.

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

Друже Перче!

Нещодавно один представник Держкомпотребзахисту розповідав у засобах масової інформації, що, мовляв, покупець повинен знати про свої права. Наприклад, у ст. 14 Закону про захист прав споживачів написано, що доставка крупногабаритних товарів і товарів, вага яких більше 5 кілограмів, покупцю мусить доставлятися силами і засобами продавців чи виготовачів, та підприємств, що виконують їх функції. Отже, якщо я купив телевізор, магазин має привезти мені його додому. Хоч я такого ще на власні очі не бачив. А як бути, коли я, приміром, купив шість кілограмів бараболі? Чи змушений мені продавець віднести її додому, чи ні? Якщо так, то спробую перевірити дію Закону про захист споживачів у нашому овочевому магазині. Про наслідки напишу окремо. Хоча, чесно кажучи, лексика продавців мені відома.

М. ШВАЧКА.

м. Чернівці.

Про золоту рибку і вредну бабку

Вечірня казка для дорослих

Вредні баби рідко перевиховуються.

Отож знову послала баба свого діда-рибалку ловити золоту рибку.

Пощастило дідові — упіймав він таки чарівну рибку.

— О! — здивувалася рибка. — Це знову ти, дідуню? Що тобі треба?

— Змилуйся, пані рибко! Зовсім замучила мене клята баба. Не хоче вже просто торгувати рибою на базарі. Забабандюрилося їй зайнятися справжнім бабізнесом, хоче мати фірмовий рибний магазин. Бабачиш, я вже й затинатися через неї почав...

Пожаліла рибка нещасного діда.

Повернувся він додому. Бачить — прекрасний стоїть магазин з вивіскою «Рибаба — шоп». І вже готовий наказ — призначити діда кур'єром фірми.

Минув час. Викликає баба діда у свій кабінет і каже:

— Біжи, йолопе, до рибки! Проси, дурню, кредит на десять мільярдів!

Потарабанився дід, випросив.

Минув ще час.

Знову прибіг дід до моря. Плаче, слізьми вмивається:

— Змилуйся, пані рибко! Не хоче вже баба кредитів просити, хоче сама видавати кредити. Бабанкіром хоче бути!

Зітхнула рибка:

— Ну що ж! Хай!

Прибіг дід додому. Бачить — стоїть хмарочос і на ньому величезними літерами — «Баба-банк-інтернейшнл». І наказ уже готовий — призначити діда швейцаром.

Минув ще певний час...

І от одного разу під'їхала баба до банку на «мерседесі», тільки вилізла — аж тут кілер на мотоциклі. Ба-бабах — газонув і зник.

Ні замовника, ні вбивці, як заведено, не знайшли.

А дід успадкував «Баба-банк-інтернейшнл», оженився на молоденькій бабиній секретарці Фросі, вони перейменували «Баба-банк» на «Молодідобанк» і разом гарненько ним керують. Видають кредити і щоквартально їздять загоряти у Ніццу. Дуже Фрося полюбила Ніццу!

Є така народна пісня:

«Щось у лісі репнуло —
Баба з дуба гепнула.
Так тобі, бабо, й треба:
Щоб не лазила на небо!»
На добраніч!

Хай вам насниться відпочинок на Середземному морі!

Кому з дідом-банкіром, а кому з чарівною Фросею.

Всеволод НЕСТАЙКО.

Малюнки С. ФЕДЬКА

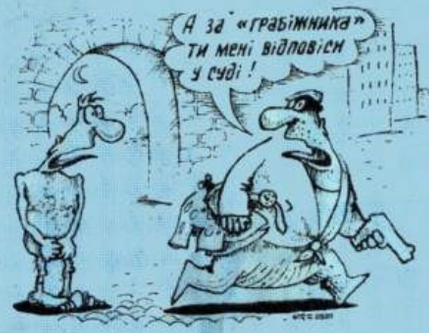

Мало даних

ГУМОРЕСКА

— Як ся маєш, Петре? Вирішене твоє питання? — спитав Микола, зустрівши свого давнього приятеля.

— Де там вирішене... — зітхнув Петро. — Другий рік тягнеться і — ніякого результату.

— Що тобі відповідають?

— Ет... — махнув рукою, — недавно знову ходив до високого чиновника. Сказав: «Треба ждати!»

— Так і сказав?

— Саме так.

— А ти не здогадався? Він же тобі не тільки натякнув, а прямо сказав: треба ж дати. Зрозумів? Дати, а не ждати.

— Ти диви! А я й не того... виходить... хабаря вимагає?

— А ти що думав?

— Доведеться взяти до уваги.

Через деякий час приятелі зустрілися знову.

— Ну як? Справу вирішено? — знову поцікавився Микола.

— Якби ж то...

— Хіба ти нічого не підсунув?

— Підсунув. Конвертовану валюту. П'ятдесят гривень у конверті.

— І що?

— Сказав прийти через тиждень.

— Ти ходив?

— Авжеж. Позавчора. А він каже: «Подивився я на ваші матеріали і встановив, що для вирішення справи мало даних. Питаю: «Які ж ще дані потрібні?» Порадив самому розібратися... То оце бігаю і різні довідки збираю.

Микола засміявся:

— Ти, Петре, справді нічого не петраєш. Йому ті довідки, як кажуть, «до лампочки». Тобі ж ясно сказано: «Мало даних». Мало ти поклав до конверта. П'ятдесят гривень для нього — це такий дріб'язок...

— Доведеться «дані» збирати не по організаціях, а по родичах. Як це я відразу не здогадався! — ляпнув Петро себе долонею по лобі. — «Мало даних»... Хе-хе... Хоч курси спеціальні закінчуй, щоб відразу второпати, що від тебе ці чинодрали хочуть.

Феодосій ЛУЗАН.

Мал. О. МІХНЮШЕВА

— Ви геній! Спасибі! Так вставили зуби моїй жінці, що вона тепер зовсім не розкриває рота!

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

У п'ятому номері за цей рік ти під рубрикою «Робін Гуди! Відгукніться!» надрукував моє звернення до нових українців, тобто людей із грішми, яких я просив допомогти колишнім фронтовикам, оскільки надій на таку допомогу з боку урядових структур немає. Хочу назвати конкретну адресу людини, яка конче потребує такої допомоги. Це Михайло Пилипович Вертель, інвалід, що на війні втратив ногу. Живе він у селі Вільшана Недригайлівського району Сумської області. Єдиним засобом пересування була в нього спеціально обладнана малолітражка, яка згодом перетворилася на купу брухту. Кілька років стоїть він у черзі на автомашину в Сумському облуправлінні соціального захисту, та черга його навічно застигла на позначці 170.

Я вже й до Міністерства оборони звертався, і до Міністерства соціального захисту, до інших інстанцій, та, як відомо, машина відписок у нас працює чудово. От і хочу я з твоїх сторінок запитати, хто ж допоможе одноногому ветеранові війни?

Олександр ЛЕБЕДЄВ,
голова ради ветеранів 4-го ОАДОМ.

ТУМБА оголошень

«Продається новий триповерховий фешенебельний особнячок з усіма зручностями, телефоном, гаражем і фонтанчиками під знос».

«Продаю нерухомість: двокімнатну «хрущовку» + чоловік з газетою на дивані перед телевізором».

«Здійснюю перевезення вантажів. Приходити зі своїми автомобілями».

Приймаємо вклади від населення під супервеликі проценти. Таємниця вкладу гарантується нашим раптовим від'їздом за кордон.

«Молода синьоока шатенка зовсім не бажає познайомитись з красивим, матеріально забезпеченим молодим чоловіком, зріст якого не нижче 1 м 80 см. Тел. — 953-00-12».

МОЖУ!

«Усім чоловікам гуртожитку терміново пройти медогляд. Тих, хто не пройде медогляду, я приймати не буду. Комендант О. Тьолочкіна.

«Лікар-психотерапевт, заслужений цілитель і екстрасенс проводить прийом хворих дурнів за ВКВ щоденно з 9.00 до 16.00».

«Той, хто свиснув машину у мого сусіда, нехай прийде до мене і покаже, яким свистало́м він керується. Щедра винагорода гарантується».

«Найсмачніші, найдешевші обіди. Сан-Франциско, 12-а авеню, 56».

«Зніму трикімнатну квартиру з меблями, телефоном і господинею фотоапаратом «Кодак» на високоякісну плівку».

«Мале підприємство «Вінікс» виготовить за вашим замовленням якісні імпортні речі».

До відома бізнесменів і банкірів! У вівторок, в кабінеті Івана Івановича, буде проводитися розпродаж країни за зниженими цінами.

Продається випробуваний засіб від тарганів. Випробувано на сусідах.

«Досвідчений психолог дає платні поради — як уберегтися від порад всяких там психологів».

«Унікальний спосіб від старіння! Стовідсоткова гарантія успіху! Настояно на чистому ціаністому калії».

Чергові по тумбі О. ЛЮК та Ф. БОДНАР.

Сторінка для дітей

Жили-були троє мисливців.

Двоє ходили голі, а третій не мав ніякого одягу.

У мисливців було три рушниці.

Дві рушниці були незаряджені. У третій не було набоїв.

Мисливці вийшли з міста на світанку і йшли далеко, далеко, далеко і ще далі.

На узліссі вони застрелили трьох зайців і двох з них прогавили. А третій заєць від них утік. Вони поклали його в кишеню тому мисливцеві, котрий не мав ніякого одягу.

— Боже мій! — вигукнули вони. — і ще далі.

Нарешті прийшли до будинку без стін, даху, дверей, вікон — без усього.

Троє мисливців постукали: тук! тук! тук!

Господар, якого не було вдома, відгукнувся:

— Хто там? Що вам потрібно?

— Чи не будете ви ласкаві зробити послугу? Позичте нам горщик, щоб зварити того зайця, що від нас утік.

— У мене є лише три горщики: у двох вибите дно, а третій вже нікуди не годиться.

Як же ми звалимо того зайця, що від нас утік?

І ось троє мисливців знову вирушили в дорогу.

Вони йшли далеко, далеко, далеко

ТРОЄ МИСЛИВЦІВ

Французька народна казка

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

СОРОКИ І УРОКИ

Толя взявся
За уроки —
Та скрекочуть он
Сороки.
Ціла зграя
На тополі...
«Скільки ж їх?» —
Цікаво Толі.
Де уроки
Тут учити?
Він сорок —
Узявсь лічити.
Сто тринадцять
Налічив,
А уроків
Не повчив.
Через тих сорок
У Толі
Аж чотири двійки
В школі.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

Говорять діти

НАВІЩО?

— *Тарасику, зараз будеш їсти кашу,— каже мати. — Йди помий руки.*

— *А навіщо, мамо, мити руки? — озвався Тарасик. — Я ж буду їсти кашу ложкою.*

ВИРІШИВ ДОПОМОГТИ

— *Петю, як тобі не соромно? — каже мати. — Своє тістечко з'їв і вже за Василькове взявся.*

— *Василько ж старший за мене,— озвався Петрик.*

— *Ну то й що?*

— *А він постійно вчить мене, що старшим необхідно допомагати.*

НАЙУЛЮБЛЕНІШЕ ЗАНЯТТЯ

— *Що ти, Борю, робив учора?*

— *Та хотів зайнятися своїм найулюбленішим заняттям.*

— *Яким?*

— *Весь час лежати на канапі і мріяти. Але, на жаль, не вдалося.*

— *Чому?*

— *Довелося тричі підніматися й сідати їсти.*

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

м. Боярка.

Скоромовки-веселинки

КАЧКОНОСИ

Качконоса качконіс
Вдарив сильно носом в ніс.
Так ударив носом в ніс,
Що аж втік той качконіс.

ГОРОХ НА ГОРОДІ

Гордій на городі горох посадив
Горох на городі в Гордія вродив.
Радіє Гордій і запрошує всіх.
Хай пробують гості з горохом пиріг.

Дід Василь КРАВЧУК.

Говорять діти

ЩОБ НЕ ПРОСИВ

— *Щось наш Тузик з тобою не грається, Толю,— каже тато.*

— *Він на мене образився.*

— *Це ж чому?*

— *Бо я не дав йому цукерку.*

— *І де він зараз?*

— *Я зачинив його у буді.*

ПЕРЕФРАЗУВАВ

На уроці вчителька пропонує перефразувати речення «Хто не працює, той не помиляється».

Василько підняв руку:

— *Той помиляється, хто працює.*

СКУЧИЛА

— *Мамо, а тітка Надя до нас скоро приїде?*

— *Що, скучила?*

— *Ага. За цукерками.*

ЗНОВУ КАЗОЧКИ

— *Тату, а коли я виросту, то купиш мені велосипед? — запитує чотирирічний Сергійко.*

— *Обов'язково.*

— *Коли ж я виросту?*

— *Якщо будеш їсти багато каші.*

— *Ет, знову казочки...*

Іван ТОКАРЧУК.

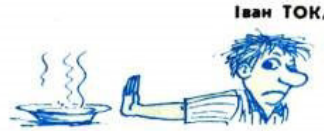

Нам пишуть

КОЖНА СІМ'Я — ЦЕ ПАРТІЯ!

Хто відгадає — скільки у нас партій? Важкувате запитання. Я не прошу їх називати, а тільки вгадати цифру. Не вгадаєте. Бо сьогодні ті партії з'являються, як гриби після дощу. Кожен лідер воліє мати хоч маленьку, але булаву. Такий вже у нас менталітет. Говоримо: «Треба об'єднуватися для творення нової держави». А на ділі — виходить навпаки.

Незабаром, мабуть, буде так: як сім'я — так і партія, як сім'я — так і партія.

Був би тільки толк з такої «багатопартійності».

О. ХОМЕНКО.

м. Миколаїв.

Перчинки

— Чим більше позад тебе нулів, тим значнішою ти стаєш,— улюблена приказка Одиниці.

* * *

Із особливих прикмет: «Має всевидящеє око, але з незначним дефектом — сліпе».

* * *

«Будь-яке питання можна з успіхом не вирішити»,— із першої заповіді бюрократів.

* * *

Керманичі народної влади! Старайтеся, щоб злидні були тільки високоякісними!

* * *

Із професійних порад психологів: «Спокійно зустрічайте неприємності, особливо — чужі!»

* * *

Цензури у нас вже немає, а нецензурно висловлюватись не дозволяють. Яка ж це демократія?

* * *

— Ти такий у мене, чоловіченьку, розумний, такий розумний, а й досі ходиш в рядових. А чому?.. Бо — дурний.

Валентин ЧЕМЕРИС.

Нам пишуть

СМІХ ТА Й ГОДІ!

Думали, думали в нашому уряді, як допомогти пенсіонерам — і придумали. Тепер піклуватися про пенсіонерів будуть... самі пенсіонери. От я, літня людина, не можу жити на свою жалюгідну пенсію і змушений підробляти. Так з того мого невеликого приробітку значну долю вираховують у... пенсійний фонд. Виходить, з пенсіонерів вираховують для виплати пенсій пенсіонерам. Смішно виходить. Тільки мені чомусь сміятися не хочеться.

К. СТОРОЖЕНКО,
ветеран праці.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Ну, як фільм, Миколо?

— Фільм як фільм: сто двадцять дев'ять вбивств, десять згвалтувань...

Мал. О. КОХАНА

— Житнього хліба не було, то я купив «Пшеничну»!

Страшне ЛЕРО не в гусака...

«В цей день вигнать. В обіди здоїть Марфу і напоїть умеренно Гришку бо трезвий він бак не зваре».

(Запис на листку календаря).

«Прошу отстрелять всіх собак що бігають по вулицях без своїх хазяйнів. Наприклад Михайла Д. Раз він мене порвав хай тепер возместить лікарство і особенно одежу хай шиє.
А якого размера нада я скажу».

(Із заяви до сільради).

«Хто вигнав скот і буде пастись на протяженії всього сезона просьба зібратись о 6 год. ранку на вигоні через три дні. Срочно!»

(Об'ява на стовпі).

Зібрав Володимир ЯРОШЕНКО.

с. Трикрати
Вознесенського району
Миколаївської області.

«Вони можуть навчитися малювать і читать і балакать по німому показують на пальцях. Можуть навчитися курить і пить. Ось чім подібні мавпи до людини».

«Наприклад динозавр відкладає свої яйця в піску, а який небудь хижак візьме й з'їсть ті яйця. А динозавр схоче покуштувати чиєсь потомство, так йому нашльопають по морді що й апетиту не буде їсти».

«Коні це такі тварини, які можуть тягнути, гуляти у скачках».

«У Сумській області дуже важливе сільське господарство. Вирощують в області дерева та сіють зернові культури».

Надіслав Віктор СИВОПЛЯС,
вчитель.

с. Біжівка
Буринського району
Сумської області.

ЖАРТІВЛИВИЙ КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:
1. У ній товчуть воду. 4. Як потрібен — викидають. Не потрібен — піднімають. 5. Тварина, яку не варто садовити за стіл, бо вона на нього і ратиці покладе. 8. Небесне світило, яким крутить циган. 11. Краще її тримати в руці, ніж мати журавля в небі. 12. Увечері вмирає, вранці оживає. 15. Що дурне без хліба? 16. Які ноги заввишки, такий ніс завдовжки. Хату на хаті має, всім жабам рахунок знає. 19. Що сниться голодній курці? 20. Що можна бачити із заплющеними очима? 21. Пора року, коли рахують курчат.

ПО ВЕРТИКАЛІ:
2. Має гребінь — не може ним чесатися. 3. Зубів не має, а кусає. 6. Що до Києва доведе? 7. Є шапка, немає голови, є нога, але без черевика. 9. Моторний парубок. 10. Мене просять і чекають, а як покажусь — тікають. 13. Продукт, у який дехто намагається кинути ложку дьогтю. 14. Хто так скаже, як зав'яже? 17. Сидять дід за подушками і стріляє галушками. 18. Через воду переводить, а сам з місця не сходить.

Склав М. ЛИСТОПАД.

ВІДПОВІДІ НА ЖАРТІВЛИВИЙ КРОСВОРД «СЛІВ З ПІСНІ НЕ ВИКИНЕШ», НАДРУКОВАНИЙ У «ПЕРЦІ», № 7

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Гречка. 2. Мати. 3. Горщик. 5. Сон. 8. Жито. 10. Баба. 12. Обруч. 16. Галя. 17. Яків.
ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 4. Осока. 6. Скрипка. 7. Батько. 9. Ромен. 11. Чобіточки. 13. Хатина. 14. Поле. 15. Петрушка. 16. Гай. 18. Дівчина. 19. Млинці. 20. Ворота.

ФРАЗИ

◆ *Біда не в тому, що деякі кандидати в народні депутати дають нереальні обіцянки. Біда в тому, що є ще люди, які їм вірять.*

◆ *Щоб люди пішли за тобою, не обов'язково тримати в руках прапор. Досить підняти шмат ковбаси.*

◆ *Маємо те, що маємо: одні — все, інші — нічого.*

◆ *У наших пенсіонерів буде-таки нормальна пенсія. Але отримувати її будуть лише ті, хто виживе за нинішньої.*

◆ *Не дай боже свині роги, а дурному — владу.*

◆ *Ніщо так дешево не продається, як наші чиновники.*

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

Бродвей	— *брага.*
Гарячка	— *праска.*
Котангенс	— *кіт гепсека.*
Краля	— *злодійка.*
Рогалик	— *олень.*
Сервіз	— *автомобіль англійця.*
Трутень	— *дифлофос.*

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.
с. Кричильськ Сарненського району Рівненської області.

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

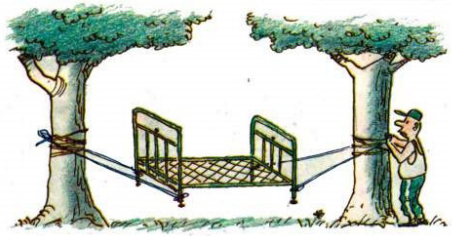

ПЕРЕДПЛАТА НА «ПЕРЕЦЬ» НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІКОЛИ!

Для тих, хто не зміг, не встиг чи забувся передплатити «Перець»,
нагадуємо, що
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ БУДЬ-ЯКОГО ДНЯ.
Якщо оформите передплату до 5 числа поточного місяця, у наступному отримаєте наш журнал.
Індекс 74393.
Передплатна ціна на 1 місяць — 1 гривня.

СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

ПЕРЕЦЬ № 8 (1457)

Головний редактор Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія: В. БОНДАРЕНКО, А. ВАСИЛЕНКО, П. ГЛАЗОВИЙ, Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора), Д. МОЛЯКЕВИЧ, М. ПРУДНИК (відповідальний секретар), І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ № 736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються.

Посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 03.07.97. Підписано до друку 25.07.97. Формат 70×108¹/₁₆. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 26330 прим. Зам. 0110708.

Ціна договірна.

© «Перець» 1997 р.

Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 441-82-14, відділу розповсюдження 441-89-38, 441-89-15, художнього відділу 441-89-24.

Факс 224-35-82.

Для телеграм: Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України» 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Як робиться революція?

Макс ГЮНТЕР (Швеція)

У моїй кімнаті стоять: ліжко — тут, шафа — там, а між ними стіл.

Врешті-решт це мені набридло. Я поставив ліжко туди, а шафу — сюди. Якийсь час я відчував життєрадісну свіжість нового. Та з часом мені знову стало сумно.

Мені спало на думку, що джерело моєї нудьги — стіл, а вірніше, його центральне положення. Тоді я пересунув стіл туди, а ліжко поставив посередині кімнати. Нонконформізм!

Перебудова інтер'єру надала мені нові сили, хоча я й відчував пов'язані з нею деякі незручності. Тепер я не міг спати, повернувшись обличчям до стіни, що раніше дуже подобляв.

За якийсь час новина перестала бути новиною, і лишилися самі лиш незручності. Тому я пересунув ліжко сюди, а шафу поставив на середину. Тепер перестановка носила радикальний характер. Шафа опинилася посеред кімнати, а це вже було більш як нонконформізм. Від цього відгонило навіть авангардизмом! Але через деякий час я переставав сприймати шафу, що стояла посеред кімнати, як щось нове і надзвичайне.

Було кінче потрібно здійснити справжній переворот, прийняти радикальне рішення. Якщо в дієчих рамках не вдасться здійснити перетворення, то, як вчить нас революційна теорія, треба зруйнувати ці рамки. Коли нонконформізм не може допомогти, а авангардизм не спрацьовує, тоді треба здійснити революцію.

І я вирішив спати в шафі. Усякий, хто намагався це зробити, знає, що це кінче незручно, тому що заснути там просто неможливо, не кажучи вже про занімілі ноги та біль у спині.

Так, тепер було прийняте правильне рішення. Успіх, повна і остаточна перемога! Можна було радіти і задоволено потирати руки, якби не біль у ногах.

Якось уночі я цього болю не витримав, вийшов з шафи і ліг на ліжко.

Я проспав три доби. Потім пересунув шафу до стіни, стіл поставив посередині, оскільки шафа, що стояла серед кімнати, заважала мені.

Тепер знову ліжко стоїть тут, шафа — там, а стіл між ними. І коли мені доводиться раптом занудьгувати, я згадую своє революційне минуле.

Переклав Г. МАРЧЕНКО.

Іноземний гумор

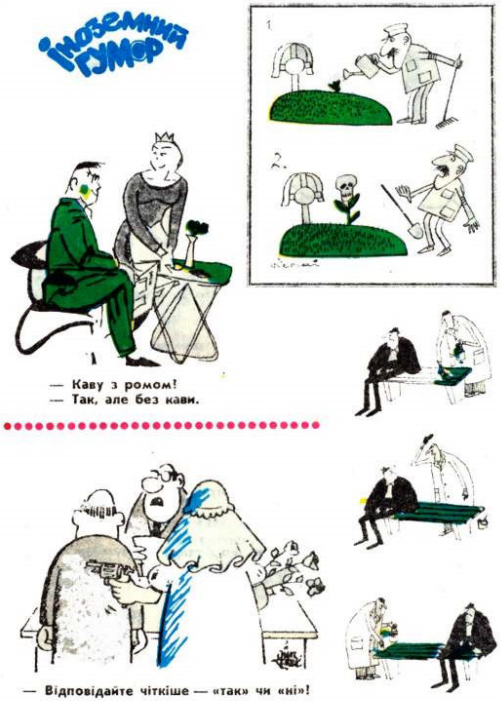

— Каву з ромом!
— Так, але без кави.

— Відповідайте чіткіше — «так» чи «ні»!

Стефанія ГРОДЗЕНСЬКА (Польща)

Операція «ПЛ»

Гляньмо правді у вічі. Ми такі лайливі! Лаємося і лаємо: а) все, б) усюди, в) усіх.

Улюблені слова: «холера», «мавпа», «щоб ти згорів», «до дідька», «бісів син». Я не цитую інших, боюся стати жертвою нашого мовного темпераменту.

Ми лаємося не тільки з досади.

Так висловлюємо своє захоплення:

— Красива дівчина, холера її візьми!

Так дивуємося:

— А я премію відхопив, матері твоїй ковінька!

Багатюща і прекрасна наша мова. А ми неоковирними словечками намагаємося висловити найсуперечливіші почуття. Тому пропоную розпочати операцію «ПЛ». («Проти лайки»).

Методи можуть бути різні. Особисто я не наполягаю на грошових штрафах. Лайка — закорeніла звичка, і, якщо запровадити штрафи, справа може дійти до того, що за один день люди «пролаюватимуть» місячну зарплату.

А наприкінці місяця можна буде почути такі розмови:

— Шановний, позич мені пару «холер», віддам після першого числа.

— Сам на бобах! Позичив у Вацека одного «бісового сина» і двох «чортових бабусь».

Ні, треба шукати інший метод. Я запрошую усіх: може, хтось із вас придумає щось оригінальніше!

А поки я пропоную на обговорення власний проект. Так як ми намагаємося замінити горілку легким вином, давайте спробуємо замінити «бісових синів» на щось приємніше, веселіше, красивіше. Наприклад, на квіти.

Мабуть, у цьому щось є...

В черзі біля залізничної каси:

— Чого ви штовхаєтесь, герань вас забери!

— А ти чому розшумілася, маргаритка отака!

В приймальній установи:

— Третій день сюди ходжу, щоб їх усіх перегладіолусило!

На роботі:

— О, едельвейс! Саме сьогодні йому треба було мене викликати, сто конвалій йому на голову!

Між приятелями:

— Ця Хонська в таку черемшину перетворилася останнім часом, не можна витерпіти!

— Ти гадаєш, що Шипакова краща? Теж непогана фуксія!

Ну і, звичайно, у трамваї:

— Проходьте вперед, тюльпани! Чого витрішився, як пролісок... Фікуса на бачив?

— А ти чого викактусився?! Якщо тобі в трамваї тісно, можеш їздити в таксі, цикламен!

— Тільки не цикламен! Тільки не цикламен! Від цикламена чую, чорнобривець мій квітучий! Швидше тебе незабудка забере, ніж я дозволю себе назвати цикламеном, хризантемів сину!

Починаємо операцію «ПЛ». Так?! Може, нарешті, таким чином перестанемо лаятися, холера на вашу голову!

Переклад М. ДРУЗЯКИ.

Індекс 74393.

Два та й годі!

Мал. А. Василенка